Dosar nr. 4r-864/26 Judecătoria Căușeni, sediul Central
4-25122809-02-4r-16022026 Judecător Negru
Nicolae

D E C I Z I E
în numele Legii

20 noiembrie 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Denis Băbălău
Judecătorii Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către Dîrțu Alexandru împotriva hotărîrii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 03 decembrie 2025 în cauza contravențională la contestația depusă de Dîrțu Alexandru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 146055 și a deciziei de sancționare din 04.08.2025 emise în privința lui Dîrțu Alexandru în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,-

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La data de 20.08.2025 Dîrțu Alexandru a depus contestație, în ordinea art.448 Cod contravențional, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 146055 și a deciziei de sancționare din 04.08.2025 emise în privința sa, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional, pe motivul nulității procesului-verbal, dar și lipsei faptei contravenției.

În motivarea contestației, petiționarul a invocat că, agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta etc. Consideră că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) cod contravențional.

Respectiv, în opinia contestatarului, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și

primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel, este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării dc către CtEDO.

S-a menționat, că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției.

S-a invocat faptul că, analizând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma prevederilor art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional, se reține că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică luna, anul ziua comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei.

Contestatarul a specificat că decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesulverbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Într-o altă ordine de idei este important de a specifica și faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc.

A susținut că, odată ce legea contravențională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvârșirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare a petiționarului raportat la actul de constatare, prin prisma art.443 Cod contravențional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciată de către instanța de judecată în strictă conformitate cu dispoziția art.445 alin.(1) Cod contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încălcă celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

A invocat faptul că, la caz, contestatorul folosindu-se de dreptul său a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție exprimându-și dezacordul cu acesta, circumstanțele stabilite mai sus direct încalcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului și aceste circumstanțe instanța de judecată le reține prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu

privire la contravenție tangențiale fiind rigorile art.445 alin.(1) Cod contravențional, or, încălcările art.443 alin.(1) lit. d) Cod contravențional la caz impun nulitatea absolută a procesuluiverbal cu privire la contravenție.

A specificat, că aceste omisiuni ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Din motivele expuse în contestație, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, petiționarul ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

3. Suplimentar, la 05.11.2025, petiționarul a depus un supliment la contestația inițială, indicând că din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenția imputată.

A menționat, că în cauză este conținutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepționate de petiționar, totodată, apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje, cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești, cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloacele bănești, întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri Mai mult ca atât, cum au fost administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarului, niște probe din alt dosar penal. Nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora etc. Ori, codul contravențional la art.425 alin.(2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează.

A expus considerațiunea că, fapta nu a fost individualizată. În afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Mai consideră că, fapta incriminată petiționarului este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatator.

Se mai menționează că, analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționarul.

Potrivit descrierii faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-1 neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a

demonstrat că petiționarul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Se mai atrage atenția asupra faptului că o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin.(1) art.47[1] Cod contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase. Așadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravențională, este necesar ca fapt sa conțină elementele constitutive ale contravenției incriminate.

Se mai afirmă că scopul contravenției de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. în prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Cod contravențional. Accentuăm că scopul menționat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective și nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor bănești.

În cazul de față, consideră că agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. În raport cu acțiunile/inacțiunile petiționarului nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”.

La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționar a faptei de corupere electorală pasivă. Coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Prin urmare, reieșind din materialul contravențional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiționarul ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului..., fapt care impune instanța de judecată să înceteze procesul contravențional în privința acestuia.

Se mai invocă faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul, inclusiv și din motivul că nu a fost constatat timpul săvârșirii contravenției. În speță, agentul constatator incriminează contravenientului că, acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conțineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon, iar conținutul acestora nu este cunoscut de agentul constatator.

Mai consideră că, din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravențională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiționarului, conțin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fișier" este indicat doar mențiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului.

Respectiv, circumstanțele date, nu pot fi reținute ca o perioadă exactă a comiterii contravenției incriminate, or, invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenției incriminate, în situația în care nu este cunoscut conținutul lor, nu poate fi reținut ca timpul săvârșirii contravenției.

A expus considerațiunea că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe și nu există o autorizare conform prevederilor art.136 alin.(7) Cod de procedură penală pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr.202528000021.

Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 03 decembrie 2025, contestația depusă de Dîrțu Alexandru împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 146055 și deciziei de sancționare din 04.08.2025, întocmite în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a menținut fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 146055 și decizia de sancționare din 04.08.2025, emise în cauză contravențională, în privința lui Dîrțu Alexandru, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 de lei.

La data de 10.12.2025 Dîrțu Alexandru a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 03.12.2025, admiterea recursului, a dispune casarea hotărîrii Judecătoriei Căuşeni sediul Central din 03.12.2025 cu emiterea unei noi decizii prin care v-a fi admisă contestația integral.

În susținerea recursului recurentul invocă că prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancţionat cu amendă în baza art. 47/1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reținut în sarcina acesteia că, în per oada anului 2024, ultimul folosind aplicaţia mobilă cu identificatorul „PSB" (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace băneşti pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „ Șansa", „Pobeda" în cadrul alegerilor prezidențiale şi a Referendumului din 20.10.2024. Obiectul material sau imaterial al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă".

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47/1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.

Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenţie nici care sunt indicii calificativi ai faptei şi caie sunt consecințele juridice ale acţiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) li'.d) şi e) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravențională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecintelor lor juridice.

Drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte şi contravenientul) nu este, prin ea însăşi, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmito, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmaţie.

De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu își are demonstrată proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este mențiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigaţie, acțiune de ridicare sau cercetare la fața locului, constatare tehnico-ştiințifică ori alt mijloc de prolă) acunulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravențional. Legat de sursa informaţiei privind acceptarea mijloa celor băneşti de către contravenient, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informaţional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.1813 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal. Totuşi, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului şi nu reflectá date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigaţiei.

Prin prisma încheierii judecătorului judecătorului de instrucţie Vladislav Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii folosirii datelor obţinute în urma măsurilo, speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAPO1 433516 ornită în baza art.471 din Codul contravenţional şi mandatului corespunzător, aşa acest raport de analiză informaţional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigaţie în corespundere cu prevederile art.136 din Codul de procedură penală. Mai mult - raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.1813 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal conţine mençiunea „a se utiliza

doar în cadrul cauzei penale" iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care sautorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.1813 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAP01 4335:.6, s-au menţionat care date anume urmează a fi folosite, şi anume: - ordonanţa procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigaţie; a -încheierea şi mandatul judecătorului de instrucţie al judecătoriei Chişinău sediul Ciocana nr.13-7921/2024 din 22.10.2024; -procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie din 06.11.2024; -ordonanţa procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurilor speciale de investigaţ'e. Raportul de analiză informaţional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravenţională de faţă.

În concluzie, acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta – tabelul-listă cu persoana şi numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal şi care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea şi mandatul judecătorului V.Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanţa de judecată atrage atenţia că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.1813 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAPo1 433516 pornită în baza art.471 din Codul contravenţional.

În cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravenţională RAP01 433516 pornită în baza art.471 din Codul contravenţional cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiţiei, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat. Tot astfel, instalarea unei aplicaţii care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. Este o prezumție, şi prezumțiile nu pot ţine loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte teh ice, declarații etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator.

Din conţinutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care civcumstanţe el a acceptat şi a primit mijloace băneşti, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul amintit.

Însă agentul constatator nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală (art.47[1] din Cɔdul contravenţional) cere o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influenţarea votului. Fără aceste elem.ente dovedite - nu doar presupuse nu se poate aplica sancţiunea. În concluzie, adăugarea unei liste şi a informaţiei despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăţia contravenientului în lipsa altor probe clare şi individualizate. Tot aici, este de menționat că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea

aplicaţie în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii /acceptării /recepționării/extragerii/primirii de mijloace băneşti.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârşirii", şi anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au puizat în anul 2024.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea

cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

Instanța de recurs a stabilit, că la data de 04.08.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni, Zazuc Mariana, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 146055, potrivit căruia, în perioada 25.09.2024 – 05.10.2024, Dîrțu Alexandru a acceptat și a primit mijloace financiare care nu i se cuvin, prin transfer bancar prin aplicația PSB Bank în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în cadrul scrutinului electoral și Referendumul republican constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator din 04.08.2025, Dîrțu Alexandru a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art.10 Codul Contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

În susținerea învinuirii aduse lui Dîrțu Alexandru, agentul constatator a administrat următoarele mijloace de probă: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 146055 din 04.08.2025; raportul agentului constatator din 04.08.2025; copia raportului șefului SIC al SSP a IP Căușeni, Bargan Andrei din 08.04.2025; Copia extras privind primirea mesajelor în aplicația PSBank, instalată de către Dîrțu Alexandru; ordonanța privind recunoașterea în calitate de probă la cauza contravențională din 05.05.2025; copia scrisorii Inspectoratului Național de Securitate Publică din 07.04.2025; copia scrisorii Procuraturii Anticorupție din 21.03.2025; copia raportului șefului al DIICSOP a INI, Cujba Roman din 20.03.2025; copia încheierii și a mandatului judecătoresc Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025; copia încheierii și a mandatului judecătoresc Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22.10.2024; copia ordonanței Procuraturii Anticorupție din 22.10.2024; copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024; copia procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 06.11.2024; copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024; copia ordonanței privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024; copia

procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 09.12.2024.

La caz, extrasul din rezultatul măsurilor speciale de investigație atestă, că la numărul de telefon *****, aflat în posesia lui Dîrțu A. au parvenit 5 mesaje în cadrul aplicației PSB, fapt ce atestă o activitate sporită în cadrul aplicației și recepționarea mijloacelor bănești.

Prin urmare, Colegiul apreciază că prima instanță a efectuat o evaluare corectă a probelor, în conformitate cu principiile aprecierii libere a probelor și aflării adevărului, stabilind în mod legal că Dîrțu Alexandru a comis faptele prevăzute de art. 47^1alin.(1) Cod contravențional.

În acest context, Colegiul subliniază că norma art.47^1 alin.(1) Cod contravențional, instanța relevă că această normă incriminează fapta prejudiciabilă de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Potrivit doctrinei juridice, coruperea electorală pasivă se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, *acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin,* pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Obiectul juridic al contravenției prevăzute de art.47^1 alin.(1) Cod Contravențional, reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

Pentru a constitui contravenție, bunurile sau serviciile trebuie să nu i se cuvină în mod legal și trebuie să fie destinate influențării modului de exercitare a votului.

Prin urmare, indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate *(primite)* mijloacele bănești de către Dîrțu Alexandru, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art.47^1 alin.(1) Cod contravențional a fost realizată prin *pretindere și acceptare* a bunurilor ce nu i se cuvin.

De asemenea, instanța reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al petiționarei, *fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acesteia*, prin oferirea datelor sale personale, a numărului de telefon.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție este intenție directă. În cauză, Dîrțu Alexandru, fiind persoana care are dreptul de vot (cetățean al Republicii

Moldova cu drept electoral), și care are capacitate de exercițiu, este *subiectul al contravenției* de corupere electorală pasivă.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional, se manifestă prin una *sau* cumulul de acțiuni de pretindere, primire sau acceptare a unor avantaje materiale. Unde, pretinderea este solicitarea *expresă sau tacită* a bunurilor/avantajelor; acceptarea – constituie consimțământul de a primi ceva (fie explicit, *fie prin comportament pasiv*); iar primirea este încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

Pentru a constitui contravenție, bunurile sau serviciile trebuie să nu i se cuvină în mod legal și trebuie să fie destinate influențării modului de exercitare a votului.

Prin urmare, indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate *(primite)* mijloacele bănești de către Dîrțu Alexandru, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional a fost realizată prin *pretindere și acceptare* a bunurilor ce nu i se cuvin.

De asemenea, Colegiul reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al petiționarei, *fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acesteia*, prin oferirea datelor sale personale, a numărului de telefon.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție este intenție directă.

Totodată, potrivit pct.310 din Decizia Curții Constituționale nr.1 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul Contravențional din 21.01.2025, Curtea menționează că, articolul 47[1] alin.(1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, *contravenția nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.* Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție.

Prin urmare, argumentele recurentului privind lipsa elementelor constitutive ale contravenției și nedovedirea vinovăției sunt apreciate ca fiind neîntemeiate și pur declarative.

În speță, Colegiul constată că materialele cauzei conțin informația extrasă din aplicația PSBank, în care este indicat numărul de telefon atribuit lui petiționarului și prin intermediul căruia au fost recepționate mesajele respective. Totodată, materialele administrate relevă că aplicația mobilă identificată prin denumirea „PSB” și/sau „ПСБ” este asociată Băncii Comerciale „Promsvyazbank” din Federația Rusă.

Prin urmare, argumentele recurentului referitoare la inexistența faptei și lipsa vinovăției sunt infirmate de probele administrate, iar concluzia instanței de fond privind întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional este legală și întemeiată.

Totodată, instanța de recurs analizând procesele-verbale cu privire la contravenție, prin prisma art.442, 443 Cod contravențional, Colegiul le găsește ca

fiind întocmite cu respectarea prevederilor legale.

Referitor la argumentele recurentului sub aspectul pretinsei examinări formale a cauzei, Colegiul reține că instanța de fond a procedat la o analiză completă a materialului probator administrat, în conformitate cu principiile contradictorialității și aprecierii libere a probelor, motiv pentru care susținerile recurentului în acest sens au un caracter pur declarativ.

În ceea ce privește critica referitoare la neexaminarea altor probe decât cele prezentate de agentul constatator, Colegiul subliniază că, în materie contravențională, instanța judecă în baza probelor administrate de părți, iar recurentul nu a făcut dovada existenței unor probe suplimentare relevante care ar fi fost ignorate sau refuzate în mod nejustificat de instanță.

Cu privire la pretinsa lipsă a legăturii cauzale între aplicația bancară, mesajele recepționate și procesul electoral, Colegiul constată că această legătură rezultă din coroborarea probelor administrate, inclusiv datele tehnice privind recepționarea mesajelor aferente aplicației respective pe numărul de telefon atribuit contravenientei, (f.d.16) ceea ce relevă acceptarea mecanismului de acordare a avantajelor.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs declarată de Dîrțu Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 03 decembrie 2025, este neîntemeiată, din care motiv, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu art. art. 473 alin.(1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de către Dîrțu Alexandru și menține hotărîrea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 03 decembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Denis Băbălău

Judecătorii: Elisaveta Buzu

Vladislav Schibin